

[Chr. Ernst Christensen.]

Arkivalier, som er os tilkendt ifølge den dansk-tyske Overenskomst af 10. April 1922, og som skal afgives fra Kiel og andre Arkiver i Tyskland.

Jeg haaber, Forslaget maa faa en hurtig og let Gang gennem dette Ting, og kan anbefale det paa det bedste.

J. Oskar Andersen: Den særlige Motivering, som er givet dette Lovforslag, og som Ministeren ogsaa i sin Fremsættelsestale henviste til, er jo denne, at der ligger i Aabenraa et Depot af Arkivsager, og at der ventes en hel Del Afleveringer, som gør det naturligt, at man fra dansk Side sørger for, at der er Rum og passende Opstillingsplads til disse værdifulde Ting. Navnlig maa det indrømmes, at de Forhold, som hersker ved Depotet i Aabenraa, er ganske usømmelige, idet det i Virkeligheden er saadan, at disse Arkivsager gaar deres Undergang i Møde, hvis der ikke nu snart sørges for at skaffe dem Husly paa anden Maade. For saa vidt er min Gruppe ganske enig med Ministeren i, at den her foreliggende Sag trænger til en hurtig Løsning; men jeg kan ikke nægte, at set fra et arkivmæssigt Standpunkt er der jo adskilligt, der taler for, at man løser Spørgsmaalet paa en noget anden Maade end her foreslaaet.

Vore Betæneligheder med Hensyn til det sønderjydske Landsarkiv er blevet fremsat Gang paa Gang ved de tidligere Behandlinger af Forslag i saa Henseende, og de drejer sig navnlig om, hvordan Sagerne skal deles. Jeg er noget forbavset over, at Ministeren, efter at dette Spørgsmaal har været draget stærkt frem i de foregaaende Udvalg, hverken i Bemærkningerne til Forslaget eller i sin Tale har givet os nogen som helst Oplysning om, hvorvidt der her med Hensyn til den fremtidige Bestand af det sønderjydske Landsarkiv er tænkt en anden Ordning end den, der oprindelig var sigtet til. Man kunde nemlig tro, at man her vilde holde sig strengt til de sønderjydske Sager, som ligger i dette Depot, og de nye, som skal afleveres. Dette er dog aabenbart ikke Mening, men hvis det ikke er Mening, kommer Spørgsmaalet om Delingen af de jyske Arkivalier og sønderjydske Arkivalier frem paa en saadan Maade, at man maa sige, det virkelig er meget vigtigt at faa en Løsning, der ikke gælder dette paataenkte Arkiv alene, men som tillige er tjenlig for hele den jyske Arkivsag.

Der er ikke Tvivl om — skønt det

hverken berøres af Ministeren i hans Tale eller i Bemærkningerne til Forslaget —, at vi staaer overfor det Faktum, at det jyske Arkiv i Viborg maa udvides, det har ogsaa været stærkt fremdraget ved tidligere Behandlinger af denne Sag. Hvis vi ikke skal faa ganske den samme Historie om igen, som vi nu har været Vidne til ved denne Debat om Seminarieloven — hvor man nævner en Sum for at løse et specielt Spørgsmaal, og saa viser det sig, at dette Spørgsmaal hænger sammen med noget mere, og hvad det vil koste, har man ikke givet Oplysning om —, hvis vi ikke skal have den Historie om igen her ved denne Arkivsag, maa vi have Oplysning om, hvad det vil koste at faa ordnet hele den jyske Arkivsag paa en god Maade.

Jeg er ikke i Tvivl om, at det rationelle, baade med Hensyn til Benyttelsen af disse Arkivalier og ogsaa i økonomisk Henseende, vil være at lægge det alt sammen i Viborg, men jeg har Gang paa Gang, naar der har været Udvalg om denne Sag, sagt, at jeg for mit Vedkommende — og jeg antager, min Gruppe i saa Henseende vil gaa med —, vil være villig til, naar der er et ganske bestemt, klart udtalt Ønske fra sønderjydske Side, da at følge dette, selv om det vil volde Ulemper med Hensyn til, hvad jeg vilde kalde den arkivtekniske Side af Sagen.

Jeg mener altsaa, vi skylder Sønderjyderne saa meget i saa Henseende, at hvis der hos dem er Enighed, vil jeg gaa med til, hvad man i saa Henseende ønsker. Men det har jo vist sig, at det er der ikke. Jeg har ikke Vidnesbyrd om, at denne Situation afgørende har forandret sig, selv om den har forandret sig noget. Indenfor min Gruppe i Landstinget er der jo i Fjor af et Medlem fremsat Forslag om at lægge Arkivet i Tønder; og der er i vor Gruppe i hvert Fald adskillige, som meget bestemt siger, at de vil foretrække Tønder.

Naar Forholdet er det triste, at man fra sønderjydske Side ikke kan blive enig, saa mener jeg, at det, jeg vil kalde de rationelle Hensyn, først og fremmest burde være de overvejende, og at man burde løse Sagen ved samtidig at foretage de nødvendige Udvidelser i Viborg, saadan at forskellige sønderjydske Arkivsager kunde anbringes sammen med de øvrige jyske.

Da der, som nævnt, overhovedet ingen Oplysninger foreligger om, hvordan man har tænkt et Landsarkiv i Aabenraa med